

מסורת הש"ס

(א) לעיל יע. פסחים
לא. גיטין לו. ב"ק מ:
[קדושין עו.], (ב) לקמן
פוי: ע"ש, (ג) יבמות ח:
יע: לג., (ד) [שאלות
רש"ש], (ה) [דברים כה],
(ו) [ויבמות ג. ושם],
(ז) [ש"ך לעיל במשנה],

תורה אור השלם

1. והתירו את חטאתם
אשר עשו והשיב את
אשמו בראשו וחמישחו
יסף עליו ותנו לאשר
אשם לו: בדמבר ה'
2. כי ישבו אחים יחד
ומת אחד מהם וכן אין
לו לא תהיה אשת המת
החוצה לאיש ור' יבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה יבמה:

מוסף רש"י

ונתן לאשר אשם לו.
 ואמר לוהונו לו לא נתת,
 אלא אשם אשם לו, ואמר
 קרן אשם וביק (קד).
 אמרין אשם וקרן
 פסחים דא ובעי' דעיר
 למלמז שמגרשה
 בנט. ואמר נסחיה
 נאשמו ואם דלא
 נגרשה ננט אשמו
 נרשמו. ומהרריה
 אשם דלא להמיר ולא
 אמרין מהו רחא
 ונחמיה חוקים
 עליה וקורא אשם
 אשם דלא כתיב
 ונחמיה אשם
 אשם לכל דבר
 ובעי' שם ט' ע"א.

תוספות רי"ד

היהו גבירי גופלהו ליל
יבמה במתח מחסרי
יבמה אחורה למפסיל
בניטוס מניה אכל
היה דעתך משוטס נכס
בכנסים מפלגנו לך אמר
תפספסנו אתה עברת
לי כפוסכורא רמאה. פי'
שחור בו וכלל קנינו. אר'
א' בעית מלך והשתחא
אמר מר ב' את ר' אשי
אמר יב' את ר' ארימי
אמר רבי יוחנן האומר
לחבורי שוטס פרה לו
צקה לך אלא לאחר ל'
ע' קנה לאחר ל' יום
ואפילו ישתחא באנא חס'
לוי והבא לז' ביזו. פי'
שערינו אל יבמה וזה
בכנסים ואין לו כח בה
עכשיו כלום. ואחרי שכל
מס' תחלה ואחרי' שכל
מס' היבא תחלה ואחרי'
קדש משה אל וזה אה
כ' אתא (יריד) קרי"י
אל קנה אל קשיא את
רא"ל קני מעכשיו דר'
דלא א"ל קני מעכשיו:
דלא מניה מעלא יבם
ואחרי' שכל קדש אמר אל
עכשיו כלום. פי' שאין לו
כח ליה (למחר) בכנס
אחרי פסח עומדים
לנביטא ליבמה כדאמרן
ויש' שכל אחרי' ב' יל
פי' אתא ביה אמר ר' יל
כין יבמה ואחרי' (תלמן)
כין יבמה ואחרי' ב' יל

האשה שנפלו פרק שמיני כתובות

דלמא. בזה נמי לא טעה דרבי נתן היא דמויאין מזה ומוציא לה: **לפני** **אשם** לו. לפני הקרן של וול חביי לאשר וטעה בו: **אם** **היה** **איה** **מנשה** וטעה התנא שגגה דלא אשכחן תנא דלית ליה **היה** **מומי** **מנשה** וטעה היא מדברי סופרים חדא דמטלטלי משמעדי **היה** **ודא** **דגביא** **מבעל** **חובו** **של** **מת**

דלמא רבי נתן היא דתניא ⁶⁷ר' נתן אומר
 "מנין לנושה בחבירו מנה וחבירו בחבירו
 מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה ת"ל יותן
 לאשר אשם לו אלא לא אשכחן תנא דמחמיר
 תרי חומרי בכתובה אלא אי כרבי מאיר אי
 כר' נתן אמר רב א"כ היינו דלשמענא ליה
 לאבי דאמר ר' אבהו משה ר' יודנא מאי
 היא: ההוא גברא דנפלה ליה יבמה במתא
 מחסיא בעא אחוה למיפסלה בגיטא מיניה
 אמר ליה מאי דעתך אי משום נכסי אנא
 בנכסי פליגנא דך אמר ליה מסתפינא דעבדת
 אי כדעבדי פומבדיתא רמא אמר ליה
 אי בעית פלוג דך מהשתא אמר רב בר רב
 אשי אע"כ רבי אתא רב דימי אמר רבי
 יוחנן האומר לחבירו דך ומשוך פרה זו ולא
 תהיה קנויה דך אלא לאחר שלשים יום
 לאחר ל' יום קנה ואפי' עומדת באגס החם
 בידו הבא לאו בידו והא כי אתא רבין א"ר
 יוחנן לא קני לא קשיא דהא דא"ל קני
 מעכשיו הא דלא אמר ליה קני מעכשיו בעו
 מיניה מעולא יבם ואח"כ חילק מהו לא עשה
 ולא כלום חילק ואח"כ יבם מיהו לא עשה
 ולא כלום מתקף לה רב ששת השתא יבם
 ואח"כ חילק לא עשה ולא כלום חילק ואח"כ
 יבם מבטיא שני מעשים הוו כי אתא רבין
 אמר ר"ל בין יבם ואח"כ חילק בין חילק
 ואח"כ יבם לא עשה ולא כלום יזהלכתא לא
 עשה ולא כלום: וחכ"א פירות המחזקת
 לקרקע שלו: אמאי והא כל נכסי אחראין
 וערבאין לכתובתה אמר ריש לקיש תני
 שלה: כנסה הרי היא כאשתו: למאי
 הלכתא ⁶⁸אמר רבי יוסי בר' חנינא לומר
 ישמגרשה בגט ומחזירה מגרשה בגט פשיטא
 מהו דתימא דייבמה אמר רחמנא ועדיין
 יבומין הראשונים עליה לא תסיגי לה בגט
 אלא בחליצה קא משמע לן מחזירה פשיטא
 מהו

ותקטו ליה רבנן היכא דליכא קרן קיים והני פריי ויניהו דגמרי
 רבנאמיה אבל הכא קרנא ויפירא דרייה הוא ושעבודא סוף דלית
 לה ויעלייה ומאי דאשתבעד לה מהמס דבעל לא אחרין פירא הוא
 ואפקועי שעבודא: **פ. ט. ה.** וכן פליגי רבנן עליה אלא אמלחין
 ואכספין וגמירי דלא משעבדי מטעליה לכתובת: **שמונה ב' דגט ומחזורי**
 ודאמר מילי אשטעין מחזרה בגט ואיהו יריבא חיליה אשטעין אשס
 י"ה להחזירה מנכרה כשאר אשה: **עדיין ב' דגט** **פרשאותי** עליה
 וי"ה שפוקה דכרי חמי וקתה ורימה: **קמ"ל** דנעשית כלמא ומנאשס
 דרשין ליה לקמן [פ"ג] והאי ורימה דרשין לבטל כרחה ביבמות (דף ה:):

נעשית
 ואלס תאמר ור' יוחנן דהבא מאי קאמר אי חזרה הו' אחמי קנה
 עומדת בלגס דהכי משמע בהכרח (ולקמן דף טו: וס) דדוקא בעומד
 יצין קדמיה הו' ולא חזר בו עד לאחר שלשים ו"ל דר' יוחנן עשיתי
 בגמרא עד לאחר שלשים ק"י וית' לה' בנאומר בקדושים (דף טו:) ולהכי
 נעשה (יבמות טז: ד"ה קט"ה) הרבבמי: **והתלבושין** כל הקודם ובה
 למכונה דפירש בקונטרס אלף קדמה אי' אחמי וכתה לר' עקיבא
 לה' דלפניו קדמה אי' לא וכתה דמכונה: **ויבא** בגמרא ו"ל דהוא
 שנייד ענבלה אל סוף וכתה דמכונה: **ויבא** אמר ר' הלמי

לא אשכחנא תנא דמחסידי תרי חופרי בביתובת. ואס מחמא ויהא דתנא בהיתובת (לקמן דף עז. טז) מי שמת והיה אשה ויצעל חור ויחורצין והיה לו פקדון או מלוה ביד אחריס יר שרפון אומר ימנא לטושל שטאס ומפרס בגמרא לכתובא תנא מחס חתא ליתא דאמר

היה נכסל היה מודה לו אם לא היה
 בעל חוב כלל היו עומין לאשה או היה
 ומצדקין להם הם מן הדין לאלה מזה
 ילימין לנכסל הזה שזהו נחל ואפי' אי
 ידענה הכי כי יומר דשמי הכס דלין
 יאישין ממוחקין מן הפקדון והמלוה
 לכן לך צריך לדריש נחל מדע דלא
 שמי ממוחקין דלא אי הוה שמי
 ממוחקין לכו הוה מוטעלי ידעו
 שמי ממוחקין לכוהם כי ל"ה אבל הכס
 היס ממוחק מאותה מלוה שהרי
 הוא המידי ואפי' אי הוה שמי
 חשיב יס ממוחק דמקום אחו
 קאי לך צריך ד"י נחל:

פומבדיתא רבא. ואלו
מלכות עשה הא חמר בר יוסף לא
היו וצנינא וצינא ועוד דמה מיקן נכך
ואחמר אפילו מהשחא ואחמר רבינו
נחמק דלעיל חור בו הפומבדיתא
לא רבא יתן אחר שיבס ואלו דקאמר
רב יוסף קרן לא משום שהיה קרין
ולאחור מעשה אלול לפי ששייך עליו
ואחור ואחור הדין: **התם** בידו הכא לאו
ידיה פירש בקוטרם הלכך כי לאמר
יהיה נמי לכשאכטום וזה מעשיו לאו
מדי הוא דקיימא לן כרב יוסף
דפסקין לקמן הלכתא כוותיה ואפי'
אימא לן כרב ואחרי' חילק מה שעשה
דעשו השחא מיהא לאו בידו הוא
וקסא לרבינא דמאי שגא מדאמר
רב כפ"ק דנבא מליעא (דף ע"ו:) א'
עדה זו לכתאקונה מתוך קטניה לן
מעבדו וכן קא"ע"א בידו ר"ל
דבר סבר ארס מקנה דבר שלא בא
לעולם ולא קיימא לן הכי דפסקין
בבבא ק"ה ע"פ (לעיל דף ע"ג.) כרבי
יומא דהגדול:

הא דאמר מעבשיו והא דלא אמר מעבשיו. לא דמי לאומר לשאש הרי את מקודשת לי לאחר שלשים ולא בא אחר וקידשה בתוך שלשים

ויוס דמקדושת אע"פ שנתאכלו המעות אע"פ שלא אמר מעבשיו
לדאמרינן כפרה האומר קידושין (דף עט.) דבכפר וזלי ולא ענין
למעבשיו משום כי התקדש לו היצית שלם ואי חזלי הכפר ענין
לואחא קנה אכל הכה גבי משיה אס לא אמר מעבשיו לא קנה
אע"פ דשליש יום דכשעת קנייה כבר פסקה המשיה ויר נמי דאמר
לכפרה קמה דבכא מיעו"א (דף עז.) שיה ו' לשבאקמה מתוך קנייה
לכפרה קמה קנה הייט (מעבשיו) משום דתמס קניית שדה ויה כשטר
ולקנן גירך מעבשיו שמה יאמר השטר ו' יקדע ולא יהיה צולום
לכפרה קמה קנייה ואע"ג דרז מספקא ליה כדאמר מעבשיו ולאחר י'
אחריה קנה הוא י' חזרה הוא מעבאקמה לשבאקמה קנה דהא דקאמר
לכפרה קמה קנה קנייה וצו"ל דבכא ו' לנא כספין צמדי
ו' דאמר ו' אחרי מעבשיו ו' חזרה הוא ואחרי צמדין מסא
כאמ קנה דלפלו עומדת ברשות מקנה נמי דהא קנה מעבשיו
לפלו ליה מנאה הוא ולא חזרה הוא אלא מעבשיו מחביל הקנין ואיט
דאמר צמדין מסא כספין קנה קנה שיה שיה מקום הרואי מנאיה ודבאיה
לדאמר לקמן (דף עז.) דאין דרמתינן דין אלא יענה ליושנין ואיט
לדגותא אפילו דקמה איהי לא וצמא אכל הכה אלא ש' אלא
ולכא למחר ואחרי הכה נמי דאזכוריה וצמא לנאה דכרי:
דכרי

מהו

פב.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ב מהלכות מילה
הלכה ו' נושע"ע ח"מ סימן
טו סעיף א':
ל"ב ג מ"י פ"ב מהל'
מכירה ה"ל ט סנה
ע"ב פנ נושע"ע ח"מ פ"ר
ק"ז סעיף א':
ל"ה ג מ"י פ"ב מהל'
אישות ה"ל ז"א סנה
עש"ן ז' נושע"ע א"ה"ע פ"ר
קס"ב סעיף ג':
ל"ז ד מ"י פ"א מהלכות
יטוס הלכה טו סנה
עש"ן ז' נושע"ע א"ה"ע פ"ר
קס"ב סעיף ג':

תוספות רי"ד (הפ')

אז שש כלום: והכין פירות המצות לקרקע שלו ואבאי הרי לך לחטובה פני חמורין לקרקע קרקעא, הני שלה. וזו קרקעא מיא אבאי, אבאי דברן קשה ושל ולא קשה לך דבר אמרי, הני שלה וזא אלים טובא שיבדו לך דאן כלום על נכסי בעלזא או כח לאשה בנכסים שהאני לך קנין קנין נסד לאשה אפוד הכמים פירות המצות קרקעא, שנתבשרו בשרותא כיון שנתבשרו בשרותא בעלזא הני נכסי היבמה שאן בל הן אלא שיבדו בעלמא ונפסא הם של יבמה שיהיו פירות המצות של יבמ' יל' שאנו אפוד אבילת פירות דהכא אבילת פירות דהכא דהכא, דאביל דהכא שייא לא הוי אלא בתקנת הכמים וזיך שנתבשרו פירות בשרותא ונפסא לך שיבדו הכל גם העולו של המצות אפוד לקושט על תקנת הכמים אביל אבילת פירות דהכא הוא כן דינא ולא משום תקנת דאבא מורייתא, תקנת דסדן דינא אמרי וזו כן תקנתא אמאי על יבמ' למכוי בעל המצות בשרותא משועבד לאשה ושפיר קאמר ר' לוי א"ל תני שרין, שאני' שהיה נטון [הדף].

החליטו חכמים שיתן שולחנות בשר [קרקע] וזאב אולי פירות אכלו בעלן נסד כלום אולי רצא ליהנות כמה פני שוק וכל פירות: כנסה א"י וכו' לאמי אבילת פירות ב"ח לומר שמגרשה בנט ומורייתא, מגרשה שפסא וכו' ויבמה אולי חוטמא עדין יבמה' הראשונים עולה אולי חוטמא בנט וכל אבני נטי ליליזה מליל' מורייתא שפסא

אז חולי צל שטביד דיש
ליבחה על נכסי בעלה ריחא
כח לזשה בנכסים יותר תנ"ת
השתא נ"מ וס'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones